

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

•

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

(א) עֵינֵי דָקִיף (ב) וְכַפֵּי אֶתֶר
(ג) רִבְאָה (ד) פִּסְתִּים ג' (ה) וְחֵסֶה
אֶתֶר בִּי הָאֵל רִוּחָא בְרִיה
דְּרִי הַנּוֹשֵׁעַ בִּי לִוִּי חֵלֶס
וְאֶתְבְּגִיד בִּי הָדָר אֶלֶל
(ו) יִי"ד (ז) מִיָּקִי מֶהֱ כַּנּוֹחֹת
שׁוֹ: (ח) מִיָּל דִּהָא אִיבָא
מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֹא הֵי"ג
אֶלֶל (י) אֶלֶל לִפְסִי שְׁאִין
עוֹשִׂין בִּי וְכֵן כִּסְלָן
(יא) פִּסְתִּים ח' רִיבֵה דֵה
(יב) לְתִין מַע: (יג) עֵינֵי יֵת
(יד) לְתִין יִזְחֵל אֶתֶר (ט) כִּסְלָא:
מִלְּהַמְדָּה: (ז) לִיל מוֹרֵדֵים

תורה אור השלם

- 1 מרדן לאבותי
 ערשם עבדה לער קרו
 חתונה עבדה
 חתונה קרס
 2 הוא מתיישב
 3 חתונה קרס משב
 4 חתונה קרס משב
 5 ישיבה על
 6 חתונה חלמה עבדה
 7 חתונה קרס
 8 חתונה קרס
 9 חתונה קרס
 10 חתונה קרס
 11 חתונה קרס
 12 חתונה קרס
 13 חתונה קרס
 14 חתונה קרס
 15 חתונה קרס
 16 חתונה קרס
 17 חתונה קרס
 18 חתונה קרס
 19 חתונה קרס
 20 חתונה קרס
 21 חתונה קרס
 22 חתונה קרס
 23 חתונה קרס
 24 חתונה קרס
 25 חתונה קרס
 26 חתונה קרס
 27 חתונה קרס
 28 חתונה קרס
 29 חתונה קרס
 30 חתונה קרס
 31 חתונה קרס
 32 חתונה קרס
 33 חתונה קרס
 34 חתונה קרס
 35 חתונה קרס
 36 חתונה קרס
 37 חתונה קרס
 38 חתונה קרס
 39 חתונה קרס
 40 חתונה קרס
 41 חתונה קרס
 42 חתונה קרס
 43 חתונה קרס
 44 חתונה קרס
 45 חתונה קרס
 46 חתונה קרס
 47 חתונה קרס
 48 חתונה קרס
 49 חתונה קרס
 50 חתונה קרס
 51 חתונה קרס
 52 חתונה קרס
 53 חתונה קרס
 54 חתונה קרס
 55 חתונה קרס
 56 חתונה קרס
 57 חתונה קרס
 58 חתונה קרס
 59 חתונה קרס
 60 חתונה קרס
 61 חתונה קרס
 62 חתונה קרס
 63 חתונה קרס
 64 חתונה קרס
 65 חתונה קרס
 66 חתונה קרס
 67 חתונה קרס
 68 חתונה קרס
 69 חתונה קרס
 70 חתונה קרס
 71 חתונה קרס
 72 חתונה קרס
 73 חתונה קרס
 74 חתונה קרס
 75 חתונה קרס
 76 חתונה קרס
 77 חתונה קרס
 78 חתונה קרס
 79 חתונה קרס
 80 חתונה קרס
 81 חתונה קרס
 82 חתונה קרס
 83 חתונה קרס
 84 חתונה קרס
 85 חתונה קרס
 86 חתונה קרס
 87 חתונה קרס
 88 חתונה קרס
 89 חתונה קרס
 90 חתונה קרס
 91 חתונה קרס
 92 חתונה קרס
 93 חתונה קרס
 94 חתונה קרס
 95 חתונה קרס
 96 חתונה קרס
 97 חתונה קרס
 98 חתונה קרס
 99 חתונה קרס
 100 חתונה קרס

הגהות הב"ח

- (א) נמצא כי כל דבר יוסף
 בניה דר' יהושע: (ב) שם
 סלע זו לנדק: (ג) שם
 שדרתניהו קמים לדנא:
 (ד) תוב' דים ינא וכו' עשה
 נדק שיהי נראה במקנא
 לשתתיה:

רבינו גרשום (המשך)

- אלא לצורך עצמן ולא לשם
שמים ומשום הכי ולא
רעיותו צדקה כר: ויבא
רעש גזי' כי האי גזא
מחזיקין אותן. ר' חנניא
דריש הכי צדקה תרום
ישראל וחסד דמשים צדקה
וחסד ישראל. וכל מה
שאתו הוה אמונת עושין
חטאת הוה להוה מכלל
ההוה ריבוי דריש האי קרא
כשם שחטאת קרבן חטאת
מכש על ישראל: לקסי
דר' אמי דהוי גבאי ליתום

וְהוֹסַתְוָה ואינו יודע למי נותנה. כדמסיים בספירה יתנוה כרים של גבאי
 דרב עוקבא ור' אבא במס' כתובות (דף סו:) מר עוקבא הוה
 לעניא לשבנותיה כל יומא ארבעה וזוי בצינורא דדשא הרי
 השעמי אינו יודע ממי נוטלה והוא יודע למי נותנה ור' אבא הוה צייר

נותנה נזמלה ואינו
 ואינו יודע למי נותנה
 נזמלה ואינו יודע ממי
 אבא ואלא היכי
 של צדקה מיתבי מה
 יום זכרים ר"א אומר
 יהושע אומר ישמח
 אליעזר בן עקב אומר
 זנבקי של צדקה אלא
 חנניא בן תרדיון כי קא
 חנניא בן תרדיון
 לפני הקב"ה רבש"ע
 אמר לו בכי תשא
 שלמה בן דוד עד
 זר לזן צאו וראו מה
 נתן לאבינוים צדקתו
 כבכוד ירבי אבא
 וזמנים ישכון מצדות
 זר מיזיו וזמנים מה
 צדות סלעים משגבו

נפסיה לבני עמי והעני נזמלה ויודע
 ממי נזמלה ואינו יודע למי נותנה:
 דבר מזה. אם שמים: אמר לו
 ככי טעם. לא נזמל לראש
 בהבנה קח מהם כופר לנזק:
 כנגד וקניו כבוד. אותם שחולקין להם
 כבוד נעלים היה מחמת הכמה
 וקנס: עליונים למטה. אותם
 שהם עליונים כזן מחמת עושי
 ראשי שם שהם למטה: וסחופים
 למטה. ראשי עניים שהם בינו
 פעלים שם ראשים חשובים: ואכן.
 נעלי מורה היאן חמין היאן הכ
 חסידות: כי יבי. לראשית הכ
 חשובים ונכבדים הכי יאמין ההם:
 הרוני מלכות וכו' לא. כלומר הכ
 מלחא לחודא הוא דהוי כזה שנהרגו
 על קידוש השם: וכו' לא היה כזה:
 הרוני לוד. לוליינס ופסח אחר:
 שהרגם פ' טורטורופוס הרשע
 דלקחא דאמריין במסכת מענית
 (דף י"ח): על ידי גזירה שגוורה על
 ישראל להשיב על נזמלה חזר

הרונה ומחשו את ישראל עליה ועמדו
האחי הללו ואמרו מה לכם על ישראל
אנו הרגנו: ה' ל' דיוק גמור. ועד דבר זה
ומחשבו: ו' כלן ישראל וכלן עובדי
כוכבים: ו' ישראל דעתן לשמים בן יחיה
בין לא יחיה אינו מהסרה אחר מדת
הדין אבל ערבים אינו נתון אלא
ע"מ קן ואם לאו מתחרט: ויום עברה
היום ההוא. כיום הדין משפטי
בנצחית לפניה: המודעי. מהר
המודעי הים: וכל יועש ה' כאשר
דבר כי תפאסם ליה וגו'. בנחראדק
קאמר ליה לירמיה כשהיה מגלה את
ישראל לנצל: כישם קאיה תשכנה.
כשתכלה וזאת שזכרן ויבש תלחית
מעשה דקרה שלכן אז יבשרו:
לכל

זומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים
 וְלֹא־מִלְכוּתָן שְׁנֹאמַר 'לֹהֶן מַלְכָא מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִיד
 לְשִׁלוּתֵיךְ וגו' נַעֲנֶה רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְאָמַר צַדִּיקָה תְּרוּמָם
 לְאֹמִים חֲטָאת כֹּל צַדִּיקָה וְחֶסֶד שְׁעֻבֹתֵי עֹשִׂין
 תִּתִּירוּ נֹפֶל בְּגִיהֶם שְׁנֹאמַר יִיד יִתִּיר לִין שְׁמוֹ עֹשֶׂה
 הַיּוֹם הַזֶּה הָהוּא אִמֵּר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל עֲרִידִין אֲנִי צָרִיכִין
 י אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל דְּכֵתִיב וְמוֹ כַּעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
 עֹשִׂין חֲטָא הוּא לֹהֶן שְׁאִין עֹשִׂין אֵלָא לַחֲרָף
 וְשִׁמְתָם לֹה' וְלֹא שְׁמַעְתָּם בְּקוֹלוֹ וְהִיָּה לָכֵם הָרֶבֶב
 וְגוֹי וְחֶסֶד לְיִשְׂרָאֵל לְאֹמִים חֲטָאת אִמֵּר לָהֶם
 בֵּן הַקְּנָה מִדְּרַבִּי וּמִדְּרַבִּים לְפִי שְׁהוּא נֹתֵן צַדִּיקָה
 אִמֵּר מֵאִי הִיא דִּתְנִיא אִמֵּר לָהֶם רַבֵּן יוֹחָנָן
 צַדִּיקָה מִכְּפַרְתָּ עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם: אִיפְרָא הוֹרְמוּז
 דְּרַבִּי אֲמִי וְלֹא קָבְלִינוּהוּ ^(א) שְׁדַרְרִינוּהוּ קְמִיה דְּרַבָּא
 אִיקְפַּד אִמֵּר לִית לִיה "כִּיבִישׁ קְצִירָה תִּשְׁבְּרָנָה
 נֹתֵן וְרַבִּי אֲמִי נָמוּ מִשּׁוּם שְׁלוֹם מַלְכוּת רַדְיָעִי
 יי עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְהִבְיָנוּהוּ ור' אֲמִי רַדְיָעִי הוּא
 דְּלֵי

דקלתינה: אמר ליה לרבא ביבש קצירה תשכרנה. כלומר כעין שהקדיר מבוס
 שמיטל ספק ומגרש אותם מחטאתם תשכר. וזרעם נשים באות מאירוח כלן אריה מדי כלום
 למשל במ ודמי עבד רבא דקביל צדקה מהו להמירן מלכותו צדקה

אל"כ חטונה עליה כרבי חנניא בן תרדיון. פי' נאמן כמותו
אבל זקוק כמותו לא דהא נבאליס דנימי אמוראליס לא היו
צריקים כמותו ולהכי נקט ר' חנניא בן תרדיון משום משהש שכל ליתו
דלמחר פ"ק דמסכת ע"ז (דף י"ז:) משום פוריס נחלפלו לי במעות
של זקוק ותלמדות לעניים בן פפרין
במה עומטין (שבת דף מט. וסג.) דלמחר
תפילין צריכין גוף נקי כאלישע לא
צריק כאלישע קאמר אלל גוף נקי
שידע ליזהר שלא יטן בזה ושלא יפית
בזה קאמר ולא נקט אלישע אלל
משום דליתמדות ביה נסח:

עליונים למטה ותחתונים יעשה אדם ויהיו לו

יִסּוֹר מַעֲוֵתָיו לְעֵנִים
אֲשֶׁתוֹ לְדָרְבַּר מִצְוָה 67
לֹא יִתֵּן אָדָם פְּרוּמָה
א"כ מְמוּנָה עֲלֵיהָ כר'
אֲמִירִין דְּרַמְנֵי עֵלָה
א"כ אֲבָהוּ אֲמַר מִשְׁחָה
כִּמְה תְרוּם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל
וְא"כ אֲבָהוּ שְׁאֵלוֹ א
הֵיכַן כִּחַה שֶׁל צִדְקָה
פִּירֶשׁ לֹדֵד אֲבָא יִפּוֹר
עֹמֶדֶת רַעֲדָה קִינָּה ת
אֲמַר מִהֲבָא 2 הוּא 3
סְלֵעִים מִשְׁגָּבוֹ לְחִמּוֹ
הַזִּקִּים לְכַמְנֵי הַחֶסֶד:
68

משום דלחמו נתן ומימיו נאמנים וא"ר אבהו שאלו
העולם הבא אמר להם כל ישכנגד וקניו כבוד י"ב ח
היושע חלש אינגיד א"ל אבהו מאי חזית א"ל עולם הפ
ותחתונים למעלה א"ל עולם ברור ראתי ואנן הוי
החשבינן הכא חשבינן התם ושמעתי שהיו אומרים
ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוגי מלכות אין
במחיצתן מאן יניחו אילימא ר"ע וחבריו משום הרוגי
בבלאו מהו נמי אלא הרוגי לוד תניא אמר להו רבן
בני מהו שאמר הכותב יצדקה תרומם גוי וחסד
רבי אליעזר ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכר
גוי אחד בארץ וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד
עושין הטא הוא להן ישאנים עושין אלא להתגדל
להון מהקרבין יניחוהו לאלהה שמיא ומצללין לחיי
הכי צדקה גמורה היא ל'התניא האומר סלע
שיחי בני ובשכיל שאזכה לעולם הבא הרי זה

אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא כדי שחמך בצדקה פרוק ועויתך במיחן עניין הן תהיו ארכ גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וה חטא הוא להן שאין עושין אלא להתיהר בו יוכל ע עברת ודון ואין עברה אלא גיהנם שנאמר יו"ם ע למודעי רבי אליעזר המודעי ואמר צדקה תרומם וחסד לאומים חטא כל צדקה וחסד שעכו"ם אותנו בו שנאמר יו"בא ועש ה' כאשר דבר כי הוה נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר צדקה תר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו נראין דברי רבי נחוניא וחסד לישראל ולעכו"ם חטאת מכלל דהוא נג בן זכאי כשם שהחטאת מכפרת על ישראל כך אימיה דשכור מלכא שדרה ארבע מאה דיגרי לך יקבלניהו משום שלום מלכות שמע רבי אמר נשים באות מאירות אותה ורמא משום שלום ל ליה למפלגניהו לעניי עובדי כוכבים ורמא נמי ל

אחת נמצאת ביד מלך הרגה ומרשלת ברחוב ולא נודע מי הרגה וחשדו לכל
היה יד בביתו עד שבאו שנים וחסרו עצמן ואמרו שהן הרגה והצילו את כולם
אז מעלייתם היא ראשית לבן לשנים לשם מצוה אבל הרבה אומות אין עושין

צב א ב מ"י פ"י חס"י
תחנות ע"י חס"י ח
סמג ע"י חס"י ח
פ"י חס"י ח
צב ג ד מ"י חס"י ח
ט סמג חס"י ח
סמג חס"י ח

מוסף רש"י

אויבער, נעט צעלונגס-
זאכעס, וואס וועט זיין
לעבנדיג. וואס וועט זיין
אין אונזערע קליינע
אויגן. וואס וועט זיין
אין אונזערע זינען.
וואס וועט זיין
אין אונזערע הערן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע פיסן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע האנטן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע פערעסן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע ארעם.
וואס וועט זיין
אין אונזערע פערעסן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע ארעם.
וואס וועט זיין
אין אונזערע פערעסן.
וואס וועט זיין
אין אונזערע ארעם.

בינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones